

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ Α. ΛΗΣΚΑΡΑΤΟΥ

Ο ΓΚΡΙΝΙΑΡΗΣ

γκρινιάρης είναι ήθικος χαρκίνος μέσα στον κόλπον της οικογενείας, όπου της τρώει τα σπλάχνα και τη μαρμαρίνει.

Χάνει πρώτος εκείνος την ήσυχία του: αν ποτέ έχορθε ήσυχίαν ένας τέτοιος άνθρωπος και την αφαιρεί από την οικογένειά του.

Μπαίνει και γυρίζει το σπῆτι, όχι τόσο διά να ιδῆ, σ'αν καλός οικοκύρης, αν όλα είναι στον τόπο τους, όσο διά να εἶδῃ κάτι που να δίνει ἀφορμὴ στήν επιθυμία του να γκρινιάξῃ. Τό βρίζει; Αἶ, τότε ἀρχίζει ἡ φάουσα, ἡ γκρίνα, ἡ φωνές.

Γκρίνα και φωνές όπου δεν παύουν τόσο γρήγορα, ἀλλὰ βαστούν περισσότερο ἀπό όσο ἡ καρδιά μπορεί να βαστάξῃ.

Καθένας τότες εἰς τὸ σπῆτι τὸν ἀποφείγει.

Ἡ γυναίκα του, τὰ παιδιὰ του, ὑπηρετές και ὑπηρετρίκες βουβαίνονται και τραβιούνται σὲ παράμερα μέρη, ν' ἀποφύγουν τὸ βασάνισμα. Ἀλλοίμονο σ' ἐκεῖνον όπου εἶδωσ' αἰτία σ' ἐκεῖνο τὸ περιχείλισμα, ἀλλὰ και οἱ λοιποὶ τῆς οικογενείας ὑποφέρουν ἀναλόγως.

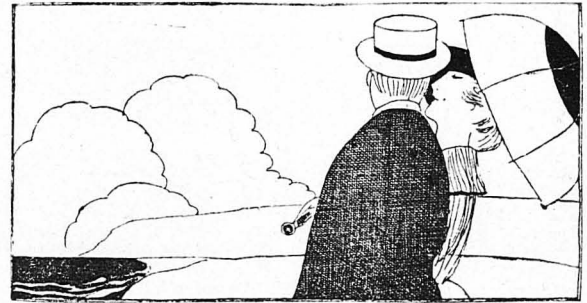
Ἄν ἡ ὑπηρετρία ἐτσάκισ' ἔνα ποιῆρ' ἂν ἡ γυνίκα του δὲν ἐμαγέρεψε τὸ ψάρι στήν ὥρα του: ἂν τὸ παιδάκι ἐστοραβοπάτησε τὸ παπούτσι του: ἂν ἡ κόρη του δὲν ἔφαγε ἀκόμη τὸ ξηλωμένο του φῶρεμα: ἐκείνην τὴν ἡμέρα γίνεται τὸ ἀνάστα ὁ Θεὸς ἐκεῖ μέσα, και ὅλοι τρέμουνε.

Χορτασμένοι γκρίνα, ἡ ὄρεξι τους ἐκόπηκε: δὲ μπορούνε νὰ φάνε. Μὲ τὸν νοῦν σασιτισμένο, μὲ τὴν καρδιά μαραμμένη, ἀδημονοῦν και στενάζουνε ὅλη τὴν ἡμέρα και τὴ νύχτα ἀκόμη, ἔως ὅτου νὰ ξημερώσῃ ὁ Θεὸς τὴν ἡμέρα, που τότε πάλε διά κανὲν ἄλλο δίκιο παρόμοιο, ἡ ἴδιος σιγῆς τῆς γκρίνας ξαναφώνουνται, και τὸ πνεῦμα τὸν μελὼν τῆς οικογενείας ξαναπιέζεται πάλε τότε, προτοῦ λάβει καιρὸ ν' ἀναπνεύσῃ ἀπὸ τὴν προηγουμένη πίεση, και ἡ οικογένεια ὅλη δυστυχεῖ και ἀπελπίζεται.

Ὁ δυστυχῆς τούτος γκρινιάρης νομίζει, ἐν ὅλη καλῇ πίστει, ὅτι εἶναι τὸ δίκιο του που τὸν ὑπογραβόνουνε νὰ φωνάξῃ τὰ στραβά τῆς οἰκογενείας και ἄλλα... και δὲν ἀνανογέται διόλου, ὅτι ἡ φύσι τὸν ἀδίκιστος δίδοντάς του ἀποτροπῆαιον χαρακτήρα, διά τοῦ ὁποίου κατασταίνεται δυστυχῆς αὐτὸς πρώτος, και κατασταίνεται ἀκολούθως δυστυχῆς και τὴ κακότυχη οικογένειά του.

Ἄν ποτὲ μέλη τοιούτων οικογενειῶν ζητοῦν τὴν ἐλευθέρωσίν τους διά μέσων ἀπελπισμένων και παραφρονοῦν, ἡ κοινωνία χρεωστει νὰ εἶναι συμβατικά μετ' αὐτὰ: και καθέννας προτοῦ σκληρύνει κατὰ τοῦ ἐξοκεῖλματος, νὰ σκεφθῆ και τὴ θέση τοῦ δυστυχῆς ἐκείνου πλάσματος και νὰ εἰπῆ μέγα μέρος τῆς εὐθύνης εἰς τὸν ἀνυπόφερτον χαρακτήρα τοῦ γκρινιάρη οἰκογενειάρχῃ.

† ΑΝΔΡ. Α ΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΑΠ' ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ μεγαλειτέρα γ' εἰς

Εἰς τὸ Μοντλουκὸν τῆς Γαλλίας ἐξοῦσε πρό τινοσ ὁ Λουδοβίκος Λουλὸν, ἐργάτης κατασκευῆς, μηχανῶν ἔχων γενειάδα μήκους 14 ποδῶν και δύο δικτύλων, δηλαδὴ 2 1/2 μέτρων!

Ὁ Λουλὸν δταν εἰργάζετο ἔβωνε τὴν τεροστίαν γενειάδα του γέρω ἀπὸ τὴν μίσσην του, διά νὰ μὴ τὸν ἐμποδίσῃ. Σημειωτέον ὅτι, ὁ μύσταξ τοῦ γάλλου αὐτοῦ ἐργάτου δὲν ἦτο μικρότερος τῆς γενειάδος του καθὸτι εἶχε μήκος 5 ποδῶν!

Ὁ Λουδοβίκος Λουλὸν καθίγητο ἐξ οικογενείας τῆς ὁποίας οἱ πρόγονοι ἦσαν ὠσαύτως προικισμένοι μὲ γενειάδας και μύστακας τεραστίου μήκους.

Οἱ Ρωσλεῖς και οἱ Κουρεῖς τ'ων

Ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος τῆς Ἀγγλίας ἦταν πολὺ ἰδιότροπος στὸ ξυρίσμα του. Εἶχε τὴν ἀξίωσιν ἀπὸ τὸν κουρέα του νὰ τὸν ξυρίξῃ χωρὶς νὰ μετακινή τὴν Βασιλικὴν κεφαλὴν του καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ξυρίσματος.

Ἐξ ἄλλου ὁ περίφημος Κάιζερ τῆς Γερμανίας ἐννοοῦσε νὰ εἶναι ξυρισμένος και κουρεμένος στήν ἐντέλεια μέσα σὲ μιὰ ὥρα τὸ πολὺ. Ὅταν ὁ κουρέυς του ἀργοῦσεν ὁ Κάιζερ ἐξεγείρετο, ἐθύμωνε, ἐξήγηστο τῶν ὀρίων τῆς αυτοκρατορικῆς εὐπρεπείας και ἐξεστόμιζε βαρύτερες βροσιές!...

Νύχῃ ἀρά γε και τώρα τῆς ἴδιος ἰδιοτροπίας; Ὁ γερω-Χριστιανὸς τῆς Δανίας ἀντιθέτως δὲν εἶδνε μεγάλη σημασία οὔτε στὸ ξυρίσμα, οὔτε στὸ κούρεμα. Δὲν ἤθελε νὰ ἐμφανίζεται μετ' ἐπιποιημένην κεφαλὴν γιὰ νὰ μὴ νομίζουν πὼς καταβάλει ἐξαιρετικὰς φροντίδας γιὰ τὸν καλλωπισμὸν τ' υ...

Πολὺ ἐβασανίζετο στὸ κούρεμα ὁ κουρέυς τοῦ αἰνιγνήστου Βεσιλέως μας Γεωργίου. Ἰδιὸ τὰ μαλλιά τῆς κόμης του δολοφονηθέντος Ἄνακτος ἦσαν λεπτότατα μεταξώδη και ἐκόπτοντο δύσκολα. Ἐν τούτοις ὁ Γεώργιος ἔβαινε ὑπομονῆν. Οὔτε ὠργίζετο οὔτε και βρίζε...

Ὁ τέως Χεδίβης τῆς Αἰγύπτου ἐξ ἄλλου ἐξυρίζετο μὲ τὸ πειὸ καλοτροχιμένο ξυράφι και τοῦτο διότι ἡ ἐπιδερμὶς τοῦ προσώπου του ἦτο ἀβροτάτη.

Ἐξ ὅλων τῶν Βασιλέων τέλος ὁ πειὸ ἀδιάφορος γιὰ τὸ ξυρίσμα ἦτο ὁ πατὴρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ, Ὁμβέρτος. Ξυριζόμενος ἀστερίζετο διαρκῶς μὲ τὸν κουρέα του και ἦτο ἔξακαδισμένος στὰ γέλοια!

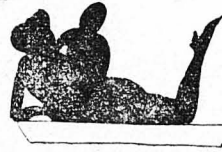
Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιο και μὲ τὸν υἱὸν, ἤδη Βασιλέα τῆς Ἰταλίας, Βίκτορα Ἐμμανουήλ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἰδιότροπος στὸ ξυρίσμα και γκρινιάρης!

Τὸ γῆρας τῶ γυναικῶν

Νὰ τί γράφει ἕνας Γερμανὸς δόκτωρ: Αἱ γυναῖκες γηρασκουν γρηγορώτερα ἀπὸ τοὺς ἄνδρας διότι ὁσάκις στενοχωροῦνται στὸ διάστημα τῆς ζωῆς των, κρατοῦν τὴν στενοχωρίαν, τὸ μῖσος ἢ τὴν ὀργὴν μέσα των. Ἐπίσης πολὺ βλάπτει τὴν γυναίκα, τὸ ὅτι εἶναι ἐδέξιατος και μνημονύπτου και ταράσσεται, ἀναγκατεῖ και κλαίει εὐκόλα. Περισσότερον ὅμως ὅλων αὐτῶν ἐπιταχύνει τὸ γῆρας εἰς τὴν γυναίκα ἢ ἐμπάθειά των. Πολλάκις ἐνῶ ἐνδομύχως πάσχουν και βασανίζονται, ἔξωτερικῶς φαίνονται γελιαστές και εὐθυμικές. Ἡ πίεσις αὐτή, ἢ ἐξασκουμένη ἐπὶ τῆς διαθέσεως τῶν θηλέων φέρει ταχέως τὰς οὐτίδας και προσδίδει ἐν γένει εἰς τὸ ἔξωτερικὸν αὐτῶν κατὶ τὸ γερωνικὸν και μαρσασιώδες.

Δὲν ἔχουν λοιπὸν αἱ κυρία μας νὰ κάμουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ γίνουν ἀνοηχοάρδες, ἂν αὐτὸ εἶναι δυνατὸν ἐννοεῖται... Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ὄλο της τὸ δίκιο, νὰ σῆς πῶ!
Τὸ ξεγυρῆτι χάθηκε μέσα στὸ σοταδί.
Καθ' ἄλλα ὁ Μπρέμιλλ πήγαινε σιμὰ της, σ'αν κολημένος δι-
πλι στ' ἀμαξάκι.
Τότε ἡ μίστριξος Χάουκμπη, που τώρα εἶχε τὸ ὕψος κάπως
πὺ μαρμυνο μέσ' στὰ φῶτα, γυρίζει και μοῦ λέει χορρασιμένα:
— Αὐτὸ, που θὰ σῆς πῶ, νὰ τὸ πιστέψετε κ' ἡ πὺ κουτὴ γυ-
ναίκα μέσ' στὸν κόσμο, εἶναι ἱκανὴ νὰ σύρῃ ἀπὸ τὴ μύτη, ἀκόμα
και τὸν ἄντρα τὸν πὺ ἔξωπνο: πρέπει ὅμως νὰ εἶναι τρομερὰ ἐπιτή-
δεια γιὰ νὰ σύρῃ ἀπὸ τὴ μύτη ἕνα κοῦτό.
Κι' ἀπάνω στήν κοῦβέντα αὐτή, πήγαμε στὸ σουπέ.

P. ΚΙΠΑΙΝ

